

Abstrakt

Filipínští migranti v Číně se pohybují na tenké hranici mezi tichou podřízeností a skrytým obcházením prostřednictvím digitální cenzury a dohledu na WeChatu. Tato magisterská práce se prostřednictvím deskriptivní a reflexivní fenomenologie zabývá životními zkušenostmi patnácti filipínských migrantů, kteří pracovali nebo pobývali v Číně, aby zjistila, jak těmto jevům rozumějí, podrobně prozkoumala problémy, kterým v souvislosti s nimi čelili, a zjistila, zda tyto zkušenosti ovlivňují jejich chování v digitální komunikaci. Jejich žité zkušenosti, doplněné mou reflexivní rolí výzkumníka-překladače, odhalují potenciální roli „pseudoprůzkumníka“ a vrhají světlo na hranice schopnosti odporu vůči dohledu. To je zásadní, zejména s ohledem na to, jak filipínští migranti na WeChatu autocenzurují a regulují dynamiku skupinové komunikace, aby se vypořádali s tendencí aplikace stát se online drahou pro digitální cenzuru a dohled. Zkušenosti také naznačují ambivalenci vůči změně chování v digitální komunikaci, protože postoje k digitální komunikaci a taktiky odvádění pozornosti na WeChatu mohou přispívat k silnějšímu odporu.

Tato studie rozšiřuje diskusi o digitálním autoritářství a zohledňuje rostoucí obavy novinářů a akademiků z toho, jak čínské technologie a strategie digitální cenzury a dohledu byly importovány nebo jsou již využívány jinými státy k diskriminačním, obchodním nebo politickým účelům. Zjištění této studie mohou být využita pro mechanismy, předpisy nebo výzkum v místních komunitách a globálních kontextech, kde se strategie digitální cenzury a dohledu protínají s digitální správou a životním stylem na sociálních médiích.

Klíčová slova

Digitální cenzura, digitální dohled, WeChat, fenomenologie, Filipíny, Čína, digitální autoritářství, kapitalismus dohledu

Název práce

Povídáme si v tichosti? Jak zkušenosti s cenzurou a sledováním na WeChatu ovlivňují digitální komunikaci filipínských migrantů v Číně?